

Hayırlı Kandiller

— gize--colak · 25 Haziran 2009

Bugün Müslüman alemi için kutsal sayılan "Üç aylar"ın müjdecisi Regaip Kandili... Regâib, arapça bir kelimedir ve "reğa-be" kökünden gelmektedir. "Reğa-be", kelime olarak, herhangi bir şeyi istemek, arzulamak, ona karşı meyletmek ve onu elde etmek için çaba sarf etmek demektir.

Cep telefonlarına muhtelif saatlerde mesaj geliyor gün boyu. Ev telefonu da susmak bilmiyor demek isterdim ya... Dört ya da beş kez çaldı. Az önce uzun uzun çaldı yine telefon. Anneannem açar diye düşündüğümünden hareket etmedim başta ama evde olmadığını farkedince (komşulara helva dağıtmaya gitmişti) yetişme umuduyla koşarak gittim ve hemen kaldırdım ahizeyi:

- İyi akşamlar...
- İyi akşamlar?
- Erol Bey'in evi mi?
- Evet, kim arıyordu?
- Öğrencisiyim, Cemal.

.....

Birazdan dedem odamın kapısından başını uzattı. Gözlerinde hala unutulmamış olmanın sevinci ve yılların bu kadar çabuk geçmesinin hüznü: "Bu benim öğrencim biliyor musun? Cemal.Okulu'nda müdür olmuş şimdi, çocuklarını evlendirmiş, torunu bile olmuş! Benim öğrencim haa!"

"Yaaa!" dedim ben de. Sonra da bunları yazdım. Dedem benim için çok özeldir. Onun öğrencilerini bulmak için facebookta bir sayfa açmıştım ve şunları yazmıştım:

"Emekli ilkokul öğretmeni Erol ÖNDER, 1936 Yozgat doğumlu... Emekli olduktan sonra başka bir yerde çalışmadı ve ailesi ile vakit geçirdi, çocuklarını evlendirdi, şimdi torunları ile oyun oynuyor, sohbet ediyor ve onlara öğretmeye devam ediyor..."

O benim biricik dedem, ben ise onun ilk torunuyum. 15 sene bu saltanatı yaşadıkdan sonra 2.,3.,4. ve 5. torunlar gelse de ben onun gözünde ve gönlünde ayrı bir yerde olduğumu biliyorum. (Diğer torunlar henüz facebook açacak yaşta olmadıkları için daha rahat yazıyorum) Dedem de benim için her zaman çok özeldir. Hayatımın en karışık dönemlerinde yanımda olan, en zor kararları alırken beni yönlendiren, yorulduğum anlarda beni güçlendiren, birçok insana hayal gibi gelen hedeflerimi gerçekleştirmem için beni motive eden, her zaman bana güvenen, bana olan güvenini belli ederek beni yanlışlardan döndüren, kimi zaman azla yetinmeyi öğreten, kimi zaman hakkımı aramayı... Hayatta başıma gelenleri

doğal karşılamamı sağlayan, Allah'ın bana verdikleri için şükretmeyi,insanları sevmeyi ve saymayı öğreten, hırsızlığın, sigaranın vs. kötü olduğunu bana en güzel ve en farklı üsluplar ile anlatan bir dede...

O bugüne kadar binlerce değeri ölkemize kazandıran ve hepsini en az benim kadar özveri ile yetişdirdiğine inandığım bir öğretmen. Minicik yüreklere okulu sevdiren, 1. 2. 3. 4. ve 5. sınıf talebelerini zor şartlarda aynı anda aynı sınıfta okutan, kendi değerlerini onlara aktaran, sıkıldıklarında saz çalan, ağladıklarına şeker dağıtan, sevindiklerinde mavi gözleri parlayan bir öğretmen.Ve dedem öğrencilerini özlüyor, onları merak ediyor. Umarım bu grup sayesinde büyük çoğunluğuna ulaşabilirim dedem de mutlu olur onlar da ben de..."

Bu da böyle bir kandil yazısı oldu. Dedemin öğrencisiyle telefonda konuşurken kullandığı bir cümle yazdırdı belki de bu yazıyı. Daha kaç kandil görebilecektik acaba beraber? Sevdiklerinizle geçirdiğiniz her saniyenin kıymetini bilmeniz dileğiyle... Bu mübarek günde tüm dualarınız kabul olsun inşallah.